

ВИТОМИР ТЕОФИЛОВИЋ

ТРИ ПЕСМЕ

ПОСЛЕ ХОМЕРА НИКО И СВИ

Илијада и Одисеја
Прожеле нас до сржи
Историјом и поезијом
Све потоње приче
Ехо славних епова

А чим у вечност отишао геније
Упитали се песници готово реторски
И питају се све до наших дана
Има ли смисла писати песме
После Хомера

Описао је и *grosso modo* и детаљно
Благодет мира и пакао рата
Љубав бескрајну и мржњу ништа мању
Јунаке и кукавице
И све карактере између

И чаму свакодневице
И сјај подвига
Све људско оком душе видео
Бујни свет зрачни
И таворни свет сенки

И мада се песници све време питају
Шта рећи после Хомера

Свако доба озраче
Данте Шекспир Гете Пушкин
Бајрон Хајне По Хелдерлин

Иако ничег новог под сунцем
Јер што је било опет бива
Сваки осмех и свака суза
Нови смисао животу дају
И нову историју пишу

ПЕСМЕ ЋЕ ПИСАТИ СВИ

Нису тек тако неки умови рекли
Сви људи кад постану људи
Кад борбу за опстанак
Сместе у музеј сећања
Писаће песме

Јер сваког од нас је бар каткад
Прожеала плима изнутра
Кад угледали дугу
И сусрет мора и облака
Изблиза

Сетимо се заумних почетака
Колико нас ђака песме писало
Кад јату додамо и оне
Што стиховима љубав изјавили
Сви били песници

Све обасјала светлост изнутра
Угледали ласту усред зиме
Чули музику док тишина била
Зору слутили у мртво доба
Јаву разабрали у магли сна

Ко није чуо чуће космички бруј
Кад све у нама и око нас
Кликне на сав глас
Пишемо песме
Кад песме пишу нас

ДАВНЕ НАДЕ ЗОВ

Још назиреш је
Рубом сна
Трептајем сусталим

Ниоткуд
У јаву слети
Видик озари

Обрадујеш се као дете
Први пут
Пред лептиром

Док не увидиш
Умом сусталим
То само сан давни

То више ниси ти
Већ сенка
Давног себе

Побегао си
Кад у сунцу љубави
Муњу угледао

Касно је за храброст
Мада још каткад усниш
Немогуће